

פרשת כי תצא

לא תשיר לאחיך (כג, כ)

העובר על איסור רבייה חוטא בכל רגע ורגע, שכן מדי דקה עולה הרבייה וטופחת, וגורמת לו להכשיל שוב ושוב.

יסוד זה קבע הרב מבריסק, כפי שמסופר בספר "מעשה שהיה": באחת השנים הבchin' הרב בערב יומ כפור בשעת תפילה מנוחה, כי גביר אחד, שהיה מוכר כמעט ברביה, מכח בחזקתו יתרה על לבו בשעה שהוא אומר: "על חטא שחטטו לנו לפניך בנשך ובמרביה".

הבין הרב, כי הרהוריו תשובה עלו לבבו, והחליט לנצל שעת כושר זו, כדי למחות בו על מעשיו, ולהעמידו על חומרתם. קרא לו, אפוא, ואמר: "לוידוי צזה בדיק התכוון ישעיהו הנביא, בשעה שדעך 'על מה תכו, עוד תוסיפו סרה' (ישעיה א, ה), באותו רגע בו המלווה ברביה מכח על לבו, הוא ממשיך לחטא, משום שגם בין מכח אחית לחברתא גדלה והולכת הרבייה שהוא מקבל..."

מקור: רב שלמה לויינשטיין